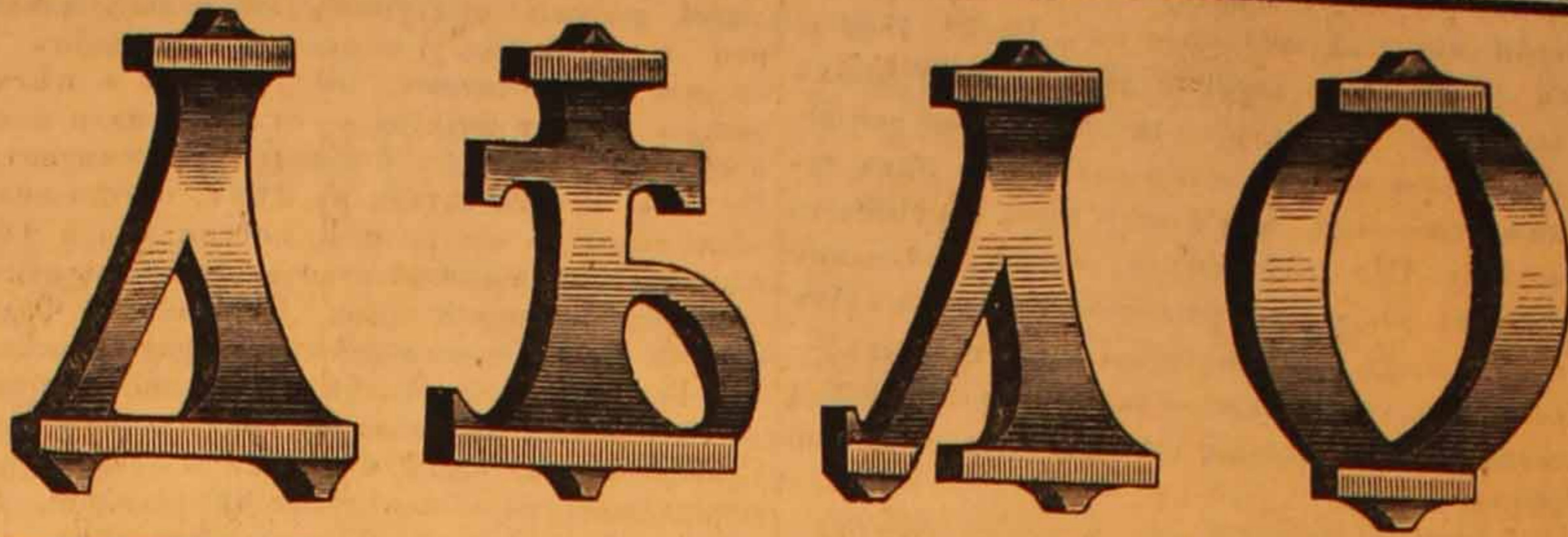

Выходитъ въ Львѡвѣ що Вторника, Четверга и Суботы
крѡмѣ рукавъ свѣтъ о 4-й годъ попола. Литер. додатокъ
„Библиотека нѣмцамъ, повѣстей“ выходитъ по 2 печат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.
Редакція, администрація и енопедація подлѣ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламныя вложити поросылата
подлѣ адресу: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попередице застере-
женью.
Подлинное число стоитъ 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 8 кр. а. в. бѣтъ однокъ
отроки печатной.
Рекламныя неопечатаны вѣдѣны отъ порта
Предплату вложити поросылата франко (наилучше
почтовымъ поросылкомъ) до: Администрація часопису „Дѣло“
ул. Галицка, Ч. 44.

Предплате на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 12 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 вр. на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 вр. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дол. „Библиотека“: съ дол. „Библиотека“:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 вр. на полъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 вр. на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 5 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2-50 вр. на полъ року . . . 2-50 рубл.
на четверть року . . . 1-25 вр. на четверть року . . . 1-25 рубл.
Для Закарпатск, окрѣтъ Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 15 вр.
на полъ року . . . 7-50 вр.
на четверть року . . . 3-75 вр.
съ дол. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 вр.

Небавомъ розпочинаея II-гій пѡ-
рѣкъ, а взглядно III-гій четверѣкъ сегорѣч-
ного издавництва „Дѣла“.

Просимо П. Т. Предплатникѡвъ поспѣши-
ти съ предплатою и вырѡвняеьмъ довѣвъ, бо
наша Редакція, якъ и кожда друга, съ почат-
комъ пѡврѡку має надѣрно великы выдатки,
— а все муситъ платити гѡтѡвкою.

Школы народнѣ и ихъ вѡвльѡвъ
на бытъ матеріальнѣ краю.

VIII.

Мы вже видѣли, що шкѡльництво, если
оно має осягнути цѣль усоконаленія и образо-
ванія людности, если має приносити пожитокъ,
— то не повинно замыкатися въ границахъ
тѣснои рутинѣ, муситъ покинути убиту до-
рогу доктринеризму и старѡго педантизму, а
ступити на дорогу практичну, дорогу житя.

По довѣмъ часѣ, по многихъ ѡтѡвахъ
рѣшилася наконецъ комисія шкѡльна, а за нею
и соймъ — учинити крокъ напередѣ.

Вже референтъ п. Черкавскій пѡднѣвъ:
„Потрѣбнѡмъ здавалося учинити рѡжницю
межи школами сельскими и мѣскими, видѣв-
ши, що потребы однои и другои людности
суть ѡтмѣнны. То-жъ нова ухвала до ustawy
розрѡжняетъ школу людѡву сельску, малѡмѣску
и мѣску. Тѡлько остатныя має приготовить до
гимнази, а першѣ мають дати для кметя и
малѡмѣщанина скромну але заокруглену цѣ-
лѡсть вѣдомостей элементарныхъ, а при тѡмъ
способити до практичныхъ заводѡвъ.“

Крокомъ тѡмъ многѣ урадувалися, ѡбѣ-
щючи собѣ много хѡсна въ школы и п. Ро-
манчукъ пѡднѣвъ яко бесѣдникъ генеральнѣ,
що „ведля новои ustawy мають бути въ шкѡ-
лахъ уваглядненѣ не тѡлько науки формальнѣ
чи абстрактнѣй, але власне и реальнѣ потре-
бы селянъ и малѡмѣщанъ; въ школахъ має
народъ познакомитися съ тѡмъ, що въ его
житю щоденнѡмъ, въ его господарствѣ, въ его
обывательскѡмъ житю потрѣбне и пожиточне.
Тѡмъ ваочеченѣмъ значне заводити школы.“

Привнаюся, що того оптимизму не подѣ-
ляю, и то въ причинѣ:

а) въ взгляду на уставу; б) въ взгляду
на кравву раду шкѡльну; в) въ взгляду на у-
чителѣвъ.

До а). Вже устава мене не задовольняе.
Побачмо, що она для сельской школы при-
писуе. Предметами науки въ шкѡлѣ звичайнѡй
людѡвѣ суть:

- а) религія, читанье и писанье;
- б) языкъ выкладѡвѣй, а взглядно такожъ
другѣй языкъ краввѣй;
- в) рахунки въ сполученю съ вѣдомостями
о найпростѣйшихъ формахъ геометричныхъ;
- г) найприступнѣйшѣй для ученикѡвъ и
найважнѣйшѣй вѣдомости въ исторіи натураль-
нои, физики, географіи и исторіи съ особли-
вымъ уваглядненемъ краю родинного и мо-
нархія австрійско-угорской, а такожъ консти-
тудійного устрою державы;
- д) рисунки, спѣвъ;
- е) роботы ручнѣй, особливо для дѣвчатъ,
не выключаючи робѡтъ ручныхъ для хлоп-
цѣвъ;
- ж) гимнастика, яко предметъ обовязковѣй
для хлопцѣвъ;
- з) языкъ нѣмекскѣй, де бѡльше, — якъ три
класы.

Вже въ того видно, що дѣти сельскѣ бу-
дуть вновь перетяженѣ рѣчами, съ житьемъ
практичнымъ менше въ звязи стоячими.

Вже при тоцѣ б) вывазалася дискусія,
котра повышею ѡбану потверждаетъ. П. Антоне-
вичъ сказавъ: „Тѣшуся въ того провѣкту, бо
дае намъ то, чего мы ѡтъ початку жадали,
щобы учено читати, писати, рахувати а про-
чѣй часѣ ужити въ огородѣ, садѣ, пасѣдѣ —
а если можно, при варетатѣ шкѡльнѡмъ... Всѣ
педагоги вѡдѡдилися, що тѡлько той языкъ мо-

же бути въ шкѡлѣ выкладѡвѣмъ, котрѣй естъ
языкомъ тои молодѣжи, котра до школы хо-
дитъ. Рѡблю для того додатокъ: щобы при-
уступѣ б) додано: „а въ школахъ сельскихъ
тогда, если языкомъ другимъ бодай трета
часть ученикѡвъ говоритъ“. Провѣктъ бо не
ѡтступяе ѡтъ давнѣйшѡй практики и wymagaе,
щобы учено языка выкладѡвѡго, а кромѣ того
другѡго языка краввѡго. Станея то, що дѣ-
лося до теперѣ.“

ѡбану тую належитъ подѣляти тѡмъ
бѡльше, що въ арт. 4. § 4. уступѣ 3. провѣкту
скавано: „Учитель буде ввертати увагу учени-
кѡвъ на головнѣй засады граматичнои будѡвы
языка и получитъ съ тѡмъ ѡтпѡвѣднѣй впра-
вы“. Ото-жъ знову переважна часть часу зъ-
живея на то: а jak ty to porzownie powiesz po
polsku?!

Антоневича поперѣ тѡлько одинъ Полякъ
Попель, посѡлъ краковскѣй; противъ него вы-
ступивъ князь Сапѣга съ аргументами, котрѣ
самѣ собѣ суперечили. Разъ сказавъ: „Жада-
ти, щобы дѣти не училися двоухъ языкѡвъ, въ ко-
торыхъ родилися, котрѣ розумѣють ѡтъ ко-
лыски...“ а потому говоривъ: „часто лучася,
що Русинъ женитя съ Мауркою, то и ожени-
тися не потрафивъ-бы...“

Не знаю, чи сто родитя съ двома языкъ-
ками, але если Мауръ и Русинъ досконало
себе розумѣють, чи-жъ треба грамматики поль-
ской, щобы Русинъ мѡгъ женитися съ Ма-
уркою?

За княземъ говоривъ референтъ п. Чер-
кавскѣй и вапытавъ: „що то значить: взгля-
дно? То значить, що другѣй языкъ не естъ
завсѣгды и всюды безъусловно предметѡмъ
науки въ звичайныхъ школахъ людѡвыхъ, а
тѡлько тамъ, де того wymagaе потреба, або де
того домагаея устава“.

Якъ тѣи слова розумѣти, учить практика.
На Маурахахъ не учатъ по руеки, бо того не
наказуе устава; на Руси противъ ustawy
всюды кажуть учити по польски, бо того має
вымагати потреба. Ото-жъ, де не выстарчае у-
става, тамъ до помочи беруть потребу.

Не будемо розбирати всѣхъ предметѡвъ
науки, але скажемо, що гимнастику пожиточ-
нѣйше могли-бы заступити роботы ручнѣй при
варетатѣ, и т. д. Тѣи однакожь поставлено
тѡлько для дѣвчатъ, повѡставляючи роботы
ручнѣй для хлопцѣвъ воли учителя, — якъ
коли бѣ панчоха бѡльше значила, якъ колесо...
Ту вже видно, якъ мало можно спѡдѣватися
въ ustawy.

До б). Що до краввои рады шкѡльной не
хочемо приписувати ѣй злои волѣ, але она
вложена въ граматикѡвъ, рутенистѡвъ... по-
требъ народа не знае. Не досѣтъ написати у-
ставу, треба ще хотѣти и знати ѡи выконати.
Въ Арт. 4. скавано такожъ: „Рада шк. кравва
припише застосованѣ до вымѡгѡвъ книжки“. ѡтъ
часу своѡго урядованя тая рада не поста-
ралася навѣтъ о читанку для шкѡлъ повтаря-
ющихъ. Коли я въ 1878 роцѣ зробивъ той за-
мѣтъ въ соймѣ, ѡтпѡвѣвъ членъ рады п. Сав-
чинскѣй: „Коли-бѣ менѣ казали напи-
сати такую книжку, я не потрафивъ-бы, я не
знаю потребъ людѡу“. Вже зновѣ ѡтъ 1878 року
минуло шѣсть лѣтъ, а читанки якъ не було,
такъ нема. Чи мають школы и на практичнѣй
книжки такъ довѡ чекати? Кобы не було ва
пѡвно. Бо коли нашъ людъ вѡстане вызутѣй
въ землѣ, тогда и реформа не поможе.

ѡтъ вамъ задача для сойма и рады шк.
кр. — ратувати край доки часѣ.

До в). Важнѣйшою рѣчею будутъ ручнѣй
вправы на селѣ, если будутъ добре покермо-
ванѣ, але кто ними буде кермувати? О рефор-
мѣ учительской семинарии нема мовы. Канди-
даты на учительѣвъ не способляея до руч-
ныхъ робѡтъ, вправы въ тѣхъ робѡтахъ ѡтъ
нихъ не wymagaють, а однакожь тутъ належа-
ло-бы початокъ робити, если-бѣ хотѣли
справу приѡспѣшити.

Не забуваймо, що народы, котрѣ не умѣ-
ють працювати и щадити, мусятъ вагинуты
съ поверхнѣй землѣ; робѣмъ, що въ силахъ
нашихъ, особливо, доки можно, ратуймо людѣ.
Край хоче того, — бо если вагине людъ, ва-
гинемо и мы, пропаде и край, а тогда на
дармо будемо говорити о ѡтчитѣ.

Повторяю: треба залишити постороннѣй
цѣли, бо тѣи гублять край; натѡмѣтъ учѣмъ
людѣ рациональнѡй працѣ, доки часѣ, щобы
не було за пѡвно...!

Нема народу, котрого-бы добре покермо-
вана школа зреформувати, переробити не змо-
гла. Тѡлько съ працею въ тѡмъ напрямѣ на-
лежитъ спѣшитися, бо исторія не чекае на
тѣхъ, котрѣ ѡпѡвняются.

Стефанъ Качала.

Посольске справозданье
п. Давида Абрагамовича.

Якъ было заповѣджено, такъ и ѡтбулося
д. 27 червня въ пятницу справозданье посоль-
ске п. Д. Абрагамовича въ сали касина мѣ-
щаньского, чи рады повѣтѡвои — „скавать на
певне не зъумѣю“. На той празникъ зѡбралося
около 90 селянъ, — що газеты польскѣй начи-
слили ихъ 200, не дивниды; имѣ, якъ звы-
чайнѡ, подвоилося въ очехъ.

Съ глубокими уклонами, вѡгненьнѣй въ
дугу надѣ столикомъ, почавъ п. Абрагамовичъ
свою промову. „Передѣ трема лѣтами, — го-
воривъ ѡтъ — умеръ п. Кшечуновичъ, вашъ
давнѣйшѣй посѡлъ. Тогда то на зѡбраню самѣ
вы (?) вапросили мене старатися о мандатѣ
посольскѣй. Хочь менѣ въ рѡжнихъ иншихъ
сторѡнѣхъ предкладано мандаты (?), я таки рѣ-
шився приняти его ѡтъ васъ, — такъ дуже
мило було менѣ, що самѣ селяне того собѣ ва-
жадали. Теперь я скликавъ васъ сюды въ
двоухъ повѡдѡвъ: разъ для того, щобы розказа-
ти вамъ, що я черезъ тѣ три лѣта для васъ зро-
бивъ, щобы пригадаати вамъ, що я передѣ тре-
ма лѣтами ѡбѣщывавъ, и чи ѡбѣщанѡго додер-
жавъ, — а по друге ѣ ось для чего! Маємо
всѣкѣ часописи, але не всѣ пишуть такъ якъ
есть, а тѡлько пишуть такъ, якъ имѣ выпа-
дае (!). Знаю, що вы читаете тѣ (читай: рус-
скѣ) часописи: говорятъ они о радѣ держав-
нѣй, о соймѣ. Але то не треба вѣрити, що
тамъ вамъ хтѡсь до уха шепче (значитя, га-
зеты шепчуть). Але якъ хтѡсь щѡсь передѣ
сто людѣми скаже, то той прецѣ не осмѣлитя
скавати неправды. То-жъ коли маете що такого,
то пытайте мене, щобы въ суперечностей прав-
да на верхъ вышла. Те, що я вамъ ту
скажу, муситъ бути правдою“.

По такѡмъ много ѡбѣщывѡмъ вступѣ
почавъ п. Абрагамовичъ выясновати, що таке
соймъ и що рада державна: выясненье поля-
гало на тѡмъ, що одно и друге естъ рада тай
рада. Ну, нехай собѣ! Дальше выкладавъ ѡб-
ширно о сторѡничтвахъ въ радѣ державнѣй,
представляючи централистѡвъ трохи не людѡ-
ѣдами („Lewica myśli: Państwo to Wiedeń, a pa-
ród austryjacki, to Niemcy“), а правяцю трохи
не ангелами. „Лѣвица хоче, щобы всѣ права
були выдаванѣ въ Вѣдни, — а мы хочемо,
щобы права, дотыкающѣ поодинокихъ краѣвъ,
выдаванѣ были въ соймахъ краввѣхъ. Лѣвица
каже: най кождѣй самѣ о собѣ мыслить, самѣ
собѣ помагае, — а мы кажемо: держава (вла-
стиво „państwo“, що вѡбраннѣ селяне порозумѣ-
ли въ значѣню „панѣ“) має обовязковѣ дѡати,
щобы сильнѣй не давивъ слабого, — мы хо-
чемо впровадити ustawy, котрѣ-бы не допуска-
ли, щобы вамъ за довги вабирано вашъ госпо-
дарства (що се за благодать, о тѡмъ скажемо
дальше). Край (? читай польскѣй панѣ и мѣщанѣ-
не) домагаея децентрализація желѣзницѣ. Се
рѣчь вѡсѣмъ проста и природна Желѣзницѣ
суть прѡвѣкты для краю, удержуются въ краю,
— то ѣ треба, щобы не тѡлько ѡтъ насъ брали,

але ѣ ввертали намъ дещо: щобы давали на-
шимъ людѣмъ зарѡбокъ, вабирали свои потре-
бы, службу и т. и. въ краю. Лѣвица (?) тому
противна, бо рада-бы, щобы всѣ соки въ всѣхъ
краѣвахъ сыльвали до Вѣдни. Лѣвица числитъ
мало що не половину послѣвъ, то-жъ оппозиція
силна и мы мало що могли зробити, — на те
треба бѡльше часу. Мимо то въ прѡтягу тѣхъ
трехъ лѣтъ ухвалено богато уставѣ. Одно въ
головныхъ старанъ рады державнои было: ѡтки
взяти грошѣ на выдатки державнѣй. Лѣвица
казала: „Галичина має дати, — наложѣмо на
Галичину бѡльшѣй податокъ!“ На те мы ѡтпѡ-
вѣли: „Якже-жъ Галичина може ще бѡльше
платити, коли она убога?“ Лѣвица казала зре-
формувати податокъ домовѣй, щобы въ него
мати бѡльшѣй доходы. Ну, тутъ я виджу, що
се ѣ мене тѣкае, — я мусѣвъ боронити себе,
боронивъ и васъ. Правица натѡмѣтъ пода-
ла гадку наложити бѡльшѣй податокъ на каву.
Лѣвица зробила великѣй гвалтъ, твердячи, що
черезъ те множество бѣдакъ помре въ голо-
ду. ѡтже-жъ пѡднесли мы той податокъ и по-
казалося, що про каву въ голоду нѣхто не
вмерѣ, а держава дѡстала о 6 миліонѡвъ бѡль-
ше доходу. Такъ само пѡднесено оплату ѡтъ
винъ францускихъ, цѡ ѡтъ вѡбѡжа сироважу-
ванѡго въ Россіи, котре въ двоухъ лѣтахъ
дало о 15 миліонѡвъ доходу бѡльше. Якъ ба-
чите, лѣвица хотѣла бы пѡбѡльшити доходы
державнѣй черезъ пѡдношенье податокѡвъ пря-
мыхъ (грунтовои, домовѡго, зарѡбѡвои и до-
ходѡвои), а правяца робить се, пѡдносячи по-
датки добровѡльнѣй, т. е. такѣй, котрѣ кождѣй
добровѡльно платитъ, кто хоче, — а якъ не
хоче, то може и не платити.

ѡтсе вы чули, що въ краю нашѡмъ
були великѣй повенѣ, котрѣ все понищили.
Щобы на будуще заповѣгчи такимъ неща-
стямъ, ухвалили мы уставу о меліорациѣхъ
грунтѡвъ: що року каса державна буде выда-
вати пѡвъ миліона вапомѡги и пожитокѡвъ для
тѣхъ, котрѣ регулюють рѣвки. Вы чули, що
недавно лѣвица зробила въ радѣ державнѣй
авантюру, выѣшла въ салѣ и т. п. Ото-жъ то
именно зробила она по повѡду ухвалена (?) тои
ustawy.

Друга устава, для селянъ дуже важна,
провадитя теперѣ и буде незадовѡго ухвалена:
щобы вѡльно было селянамъ робити майораты,
т. е. лишати весь своѣй грунтъ одному сынови
и то такъ, щобы той грунтъ нѣколи не мѡгъ
бути анѣ подѣленѣй анѣ спроданѣй. Коли
такѣй властитель майорату задовжитя, то ему
господарство ѡтѡираея на якѣйсь часѣ, въ до-
ходѡвъ сплачуеь довги, а потѡмъ ѡтдаеь ему
або его дѣтямъ.

Трета устава, котра може вамъ буде
наймилѣйша, се устава о податку посмертнѡмъ,
такъ званѡй умерщнѣвъ. Головно послы въ сего
краю домагаются, щобы той податокъ бувъ
вниженѣй, — и вже маємо вапевнено, що сеи
внимы та устава выѣде и податокъ вниженѣй
буде на половину. Звести его цѣлѡкѡвѣто не
можно, бо войско wymagaе грошей. Однакожь
кто одержуе спадщину не бѡльшу, якъ вар-
тѡсти 300 вр., той буде ѡтъ того податку во-
вѡемъ вѡльнѣй.

Теперѣ, коли я сказувъ вамъ все (?), що
тамъ робилося въ радѣ державнѣй и въ соймѣ
(ѣй Богу, про соймъ анѣ словечка мы не
чули), — може вапытае мене: а що-жъ ты,
вашъ после, робивъ? Коли бѣ вы читали га-
зеты, то ѣ анали-бы певно, що я робивъ, — а
такъ не знаете. (ѡго, а не давно было скавано,
що мовляеь, читаете газеты и вабралисѣ ба-
ламутныхъ выѡбраженъ, wie reimt sich das zu-
sammen?). То-жъ мушу вамъ „choć troszeczkę
z tego powiedzieć, com tam robili“ (Якѣй скром-
нѣй п. Абрагамовичъ! Ну, але ся „troszeczka“
певно вже буде не абы-яка, а сама патѡка!).
„Коли розписано податокъ грунтѡвѣй и ро-
писано фалшивѡ, то я пѡднѣвъ сю справу
въ соймѣ — „i wkończyło się nie źle“. Такъ са-
мо пѡдносивъ я голосъ въ справѣ новои по-

Познани заявляють демонстративно свою дружбу, бо се нарушає сферу діянь Австрії в Росію, але коли Поляки в Галичині мають воюю овалю, се не тільки не нарушає сфери діянь, а протинно розширяє ще ою сферу для Росії. але протинно розширяє ще ою сферу для Росії. але протинно розширяє ще ою сферу для Росії. але протинно розширяє ще ою сферу для Росії.

НОВИНКИ.

а посоль Патриотъ получивъ приказъ жадати отъ хиньского правительства полной сатисфакции.

Зъ такихъ и тымъ подобныхъ заключенъ можна дойти, длячого черногорскій князь именуванъ на мѣсте помершого въ Цетиніи митрополита черногорского Виссариона — якъ-разъ прогнаного въ Сербію владикою Михаиломъ. „Дневн. Варш.“ подає въ сѣбъ справу же точнѣйшій поясненя. „Передъ кількома днями — паше згадана газета — аоставъ Преосв. Михаилъ, которого сербске правительство прогало, именованій митрополитомъ Черногоры. Гадка покликания епископа, усуненого такъ незаконно правительствомъ короля Милана, прійшла князеви заразъ по смерти цетиньского матр. Виссариона. Е. Пр. Михаилъ цетиньского не мѣгъ отважитися приняти се завданье. Онъ хотѣвъ напередъ знати, якъ буде на се именованье глэдѣти Росію. Въ Росію однакже, якъ сею можна було сподѣватися, не оупротивлялася сему именованю. Въ звязи съ справою стоить такожъ подорожъ російского консула въ Вѣднъ Губастова до Софіи, де теперъ митрополитъ проживає. Мы не можемо никакше, якъ лишь радо повѣдати се именованье. Е. Пр. есть воопштанникомъ киевской духовн. академіи и якъ-разъ для оей причины усунуло его сербске правительство, щобъ могло потому поддаться виллювон Австрії. Але митроп. Михаилъ заслуге на наше повне поважанье яко непохитный стовпъ православно вѣры на балканьскомъ пѣвостровѣ, яко священникъ, маючий середъ балканьскихъ Славянъ незвычайный вилывъ, и длятого якъ-разъ покликаний статися звязею межъ воими Славянами на балканьскомъ пѣвостровѣ.“

Росію. Зъ Лондону доносять, що російске правительство не хоче допустити до неутрализации Гингу доти, доки Росію не дѣстане отповѣданой компенсаціи; Нѣмечина, якъ кажутъ, попрає жадана Росію. Якъ звѣстно Росію вже отъ даного часу стремить до того, чтобы Дарданеллы и Босфоръ были отворены для ея флоты на Червономъ морі и поновляє при каждой случайности свои жаданя. — По поводу жидѣвскихъ погромѣвъ въ Ниж. Новгородѣ и въ декотрыхъ ще другихъ сторонахъ Росіи, настає Катковъ овлно на те, чтобы вже разъ полагоджено жидѣвске пытанье въ Росію, бо пока се пытанье незадолго джене, оно все подає темнымъ масамъ случайность дѣвати волю своимъ грубымъ инстинктамъ. Онъ есть того переконаня, що въ тѣ погромы суть лишь послѣдками тайной агитаціи, котра користуєсь оумнымъ положеньемъ жидѣвъ, не маючихъ жадного опоры въ законахъ. Катковъ дораджує, щобъ правительство поступало супротивъ виновникѣвъ зъ всякою безпощадностю и строгостю. — Зъ Подолья выхадатъ жиды цѣлыми масами до Америкы. — „Моск. Вѣдом.“ называють сербско-болгарскій конфликтъ пробнымъ камнемъ добрыхъ отношень межъ Росією и Австрією, котрый выказавъ добру пробу.

Нѣмечина. Кн. Бисмаркъ знову промовитъ, а его слово важке и значить много. По поводу француско-англійской угоды почали були въ Нѣмечинѣ вже яктася нового союза тымъ болѣе, що въ послѣднихъ часахъ зъ рѣжныхъ причинъ се легко можна було допускати. Кн. Бисмаркъ въ бюджетовой комисіи въ четверъ розвѣствъ воюю обаву и заявивъ, що „отвошеня Нѣмечины до Франціи суть рѣвно такъ сердечной и полной доброты якъ и до другихъ державъ.“ Се заявленье мало ще и той добрый наслѣдокъ, що оповѣщя перестала отавити перешкоды для залопоты пароходѣвъ, маючихъ улещувати закладанье колоній. — Въ Ельберфельдѣ-Барменѣ заведено малый станъ облоги. Мѣру ою мотивує правительство сямъ, що въ надреньскихъ провинціяхъ соціально-демократична агитація въ послѣднихъ часахъ дуже възмоглася. Въ Ельберфельдѣ-Барменѣ прійшло передъ кількома днями до бѣжки межъ тайными полицистами и соціально-демократами, въ котрой послѣдній першихъ немало потурбовали. — Въ Липску отбудеся незадолго передъ судомъ державнымъ новый процесъ политичный. Судатися буде обжалованій Антоанъ, посоль и редакторъ зъ Метлу.

Франція. Франціи грозять новы хлопоты въ Тонкинѣ. Коли именно недавно француска колоня, назначена на залогу до Лянъ-Сонъ, машиврувала до сего мѣста, напали на ню регулярній войска и убили до 40 людей. Здаєсь однакже, що мушло болѣе людей упасти по сторонѣ француской, бо, якъ теперъ доносять, борьба тревала два дни и треба було зъ Га-Нонъ выслати два кораблѣ, чтобы забрали раненыхъ. Доси не знати же, чи се было дѣйстно регулярній войска хиньской, чи — якъ хиньске правительство звиняєся — отбылы утѣнчавѣ, котры чи не хотѣли, чи боялися до Хянь вертати. Француске правительство постановило не забирати зъ Тонкину свои войска

— И. Онисевича „Руской Библиотеки“ томъ III-тый вже зовсѣмъ готовый; печатанье убѣчилося вчера, а позавтра, т. е. въ четверъ почнеся розсылка предлащникамъ. Цѣна за сей томъ выносить 2 зр. 50 кр., разомъ съ переослакою (майже 27 листѣвъ печатныхъ, XLVI + 382 = 428 сторѣвъ). За оба попередній томы (I и II) разомъ 3 зр. Замовляти можна въ „Академ. Братствѣ“; улича Скарбѣковска ч. 2. або за посредничствомъ рускихъ редакцій. Сими днями буде можна „Руску Библиотеку“ дѣстати такожъ въ книгарняхъ: Ставроингійской и А. Альтенберга (Ф. Г. Рихтера).

— Зъ великой хмары малый дощъ Оттаке и съ великимъ процесомъ о розрухи шарварковъ въ Тернополи. У насъ народъ смарный, розрухѣвъ нѣякихъ не видати, якъ по ниньшихъ краяхъ, — то же и не двою, що у насъ леда выкрикъ „абе“ або „гопай“, леда вытовчене одного, двохъ бѣнокъ — уважаєся вже за „розрухѣ“, вже падуць стрѣлы, починаются арештованя и т. д. Процесъ въ Тернополи вже скончився и то такъ, якъ мы, судячи зъ опису т. зв. „розрухѣвъ“ сподѣвалися. Зъ помѣжъ 31 обжалованыхъ засуджено проводника „розрухѣвъ“, шевца Кулиньского на 3 зр. кары, а мѣщанина Пужака на 10 дѣвъ арешту — за переступлене оскорбъ сторожи безпечности. Прочихъ двадцять девять обжалованыхъ виновнѣвъ увѣльнено, бо судія прійсаяній признали оскорбу невинными, а только доточно Кулиньского и Пужака потвердили вину переступленя черезъ оскорбу жандармѣвъ. Оборона защитникѣвъ дра Яцковского зѣ Львова и кандидата адвокатаго п. Лошнева, нашего молодого земляка зъ Тернополя, была дуже добра.

— Зъ Вашковецъ пащуть намъ: У Вашковцахъ отбувалася въ субботу дня 21 черня выборы выборѣвъ до оюму буковиньского. На 700 управленыхъ до голоосованя, явилося 29 голоосуючихъ (хороша иллюстрація того, якъ народъ выборами интересуєся). А що село наше замешкують не лишь коренній селяне, але и инші версты людей, то не безъ интересу, здаєсь, буде дѣзнатися, яка именно кляса людей брала удѣль въ выборахъ, а яка нѣ. Село числитъ 4700 душъ, а то: около 3500 Русинѣвъ гр. восточного вѣроисповѣданя, 500 римо-католикѣвъ, т. зв. „Поляковѣ“, котры по польскій бесѣдувати не умѣють, а говорятъ рускимъ языкомъ, около 550 Жидѣвъ и около 150 Русинѣвъ гр.-католикѣвъ, або якъ ихъ ту называють — Уніятѣвъ. Що до занятя, чи тамъ особу заробкованя, рѣчь має ся такъ: Русины православній суть рѣльниками и то переважна часть такихъ, що маюць власній хаты и господарствы, частина же такихъ, що коморують и удержують ся дѣнного заробку при господарствѣ. У другихъ они называються „мужиками“. Римо-католики жиють такожъ переважно зъ господарствы, по части же суть ремѣсниками (гончарѣ, шевцѣ, столарѣ, ковалѣ и стельмахи). Ся называються у другихъ: Поляки — „мѣщанѣ“, и такимъ именовъ, особливо же „мѣщанѣ“ они и самі себе найраде именовують. Що до Жидѣвъ, то часть ихъ — малый кушѣ, крамарѣ, часть же — таки лишь „жиды“. Межи Уніятами есть кѣлькохъ ремѣсникѣвъ, кѣлькохъ маленькихъ господарѣвъ, болѣша часть зновъ маленькихъ хадуникѣвъ, а прочій — бездомній зарѣбники. Предтавивши се, вертаю до тыхъ 29 голоосуючихъ, чтобы мати образъ, въ якомъ отповѣщеню повышій группы брали удѣль въ выборахъ. И такъ голоосувало 10 православныхъ мужикѣвъ, 9 римо католикѣвъ (5 Поляковъ а 4 то Нѣмцѣ то Чехи), 8 Жидѣвъ и 2 уніаты. Найслабѣе, якъ видимо, заступленій Русины православній, бо лишь ихъ 10 явилося до голоосованя и то майже отаршина громадка: вѣйтъ (дворнякъ), Мораръ, ц. к. адъюнктъ суд., оынъ владика Андрѣевича Морара (Румунъ) и Гушкевичъ, частковий посѣдатель зъ окрестности. Судячи по правы выборахъ (котры подобно вывали и въ иншихъ селяхъ) для властвяого люду, здаєсь, чи той чи другой кандидатъ — рѣвнодушный. Маса же не розбуждена спить сномъ мертвецкимъ тай нема кому ея пробудити!...

— Политичный агитаторъ — кандидатомъ на епископа! Дописуватель до варшавской „Gaz. Pols.“ ч. 145 зъ 28 черня с. р. доносять, що побѣчъ еп. Дунаевского и суфрагана Моравского выринувъ послѣднимъ часомъ же третій кандидатъ на архіепископскій престолъ по пок. Верхлехѣкомъ. Есть нимъ ко. Калинка, маючий — якъ увѣрие дописуватель — „численныхъ сторонникѣвъ въ правительственныхъ сферахъ вѣднскихъ и въ Римѣ“ „Именованье знаменитого историка чотырѣлѣтнего оюму было-бы дуже бажаннымъ... бо, що найважнѣйше, ко. Калинка яко управитель руского интэрнату, умѣвъ поведеньемъ полнымъ такту (= езуктисимъ) зѣднати собѣ довѣрѣ Русинѣвъ (оголсе така правда, якъ ракъ свище!) — и длятого, занявши высоке становище архіепископа львѣвского, мѣгъ-бы болѣе, якъ кто другой, зрѣбити въ користъ „jedności i zgody“ межъ Русинами и

Поляками“... Такъ львѣвскій дуривѣтъ дурить Поляковъ закордонныхъ и — цешуру російскому... — Якъ лищутую у насъ селянъ? „Kurjer Lwow.“ подає слѣдуючий фактъ зъ повѣта рогагыньского. Дня 6 черня с. р. лищитовано въ судѣ рогагыньскомъ на покритые дову рускикального банку реальность складуючюся зъ 12 морговѣвъ поля (мѣжъ тыми 6 морговѣвъ въ одной парцели), хату, огородъ и другій будынкы господарскій — все въ зовѣмъ добромъ станѣ — поле навѣтъ съ засѣвами, за 580 зр. Все то было власностю Стефана Магмета зъ Жолчева, чоловіка, котрый вже отъ довшого часу есть умомъ недужій. Згадану реальность купивъ одинъ лихварь, знаный въ цѣлой окрестности Рогатына. О лищитациі оѣй нѣкто не знавъ въ цѣлой громадѣ. Кажуть вправдѣ, що возный въ часѣ великого поста давъ якомусъ селянинови зъ Жолчева повѣдомленье на письмѣ, чтобы сей отдавъ его Стефанови Магметови, але недужій умомъ властитель кинувъ те письмо десь до скринѣ и не може ще до нинѣ его отшукати. Дперва въ тыждень по лищитациі жолчѣвскій селяне довѣдалися о лищитациі на ярмарку въ Рогатынѣ и що реальность та продана ледви за четверту часть оеиои вартости. Батько злищитованого, Василь Магметъ, 80-лѣтний чоловікъ, знаный зъ оеиои честности въ цѣлой окрестности, поробивъ всякй крокъ, щобъ уневажнити лищитацию, але все те ему дуже трудно, хочъ осправедляють по его сторонѣ. Зважывши, що зборка оѣйна и на веону варты що найменше 500 зр., будынкы и огородъ такожъ 500 зр., а 12 морговѣвъ поля що найменше 1000 зр., може кождый легко подумати, чи можна замовчати о кривдѣ, яка сталася до того ще слабому на умѣ селянинови и що чекаетъ его нещасливу родину. Наколи бѣ селяне зъ Жолчева были знати о оѣй лищитациі, то были-бъ самі купили 6—7 морговѣвъ землѣ и залпатали довгъ банку, а рѣшта землѣ була-бѣ осталася при Магметѣ и его роднѣ.

— И Иванъ Левничій (Нечуй) гостить отъ недѣль у Львовѣ переѣзжаячи зъ Кишинева до Щавниці для поратованя здоровья. Любимый нашъ повѣтєписатель маєя теперъ значно лѣпше, нѣжъ мнѣвшого року, а побѣла выказує лѣкарѣвъ побугъ у Щавниці приверне ему вповнѣ здоровья.

— Зъ Станиславова пишуть намъ, що тамошній Русинъ, а передовѣмъ рускій женщины устроюють въ слѣдуючу недѣлю 6 л. лѣшня прогулку на розкошы Галича. Проф. дръ Ис. Шараневичъ обѣщавъ прійхати до Галича и показати гостямъ все памяткы нашего старо-княжого города.

— Пригадуємо, що завтра о 2 годниѣ по полудни отбудеся ошпитъ дѣвчатъ въ воспиталици Васильковъ у Львовѣ.

— Открытые еиѣи „Народномъ Торговлѣ“ въ Перемышли, котре мало отбутило въ пятницю сего тыждня, отбудеся дперва въ четверъ тыждня слѣдуючюго зъ причины перешкодъ, які годѣ было усунути.

— Холера въ Тулонѣ. Зъ Тулону надходять чимъ разъ оумнѣйшій вѣсти; холера змагаєся, хочъ на часть же не дуже сильно. Станъ помершихъ и хорыхъ въ Тулонѣ представляєся намъ, якъ слѣдує: Въ дняхъ 26, 27 и 28 було хорыхъ на холеру 60, 80 и 84, а въ тыхъ померло першого дня 6, другого 8 а третьего 9. Що страшнѣйше, то се, що холера починає вже появлятья и поза Тулономъ въ его окрестности. Въ трехъ селяхъ недалеко Тулону проявилосъ вже 5 смертельныхъ случаѣвъ холеры. Навѣтъ вже въ Маровліи мало побѣла одныхъ 3 а побѣла другихъ 5 людей померти на холеру. Въ самѣмъ Тулонѣ запанувала велика тревога, а се зболѣлилася, коли рознеолаєсь вѣсть, що холера появилася вже и въ Маровліи. Въ мѣстѣ глухо и тихо; театры позамыканы а кавярнѣ зовѣмъ порожній; за те день въ день двѣрцѣ желѣзницѣ баткомъ набиты. Кто лишь може, втѣкає съ мѣста; доси розпущено 1563 работникѣвъ. Наиболѣше выѣзжають зъ мѣста чужѣ. Комисіа санитарна ще доси не згодилася, якого рода есть ся холера; тулонскій лѣкарѣвъ оботають упорно при оеиомъ, що се холера азиатска. Другій лѣкарѣвъ доказуєтъ знову, що се холера мѣщаня (Cholera nostras) выкликана по части великою нечистототою въ мѣстѣ, по части же не отповѣдною отравотою. Дня 19 о. м. была именно въ Тулонѣ овлна буря, котра обтрасла майже все брооквиннѣ. Овоцѣ ой ще неопѣлй продавано вже на другій день въ великой масть. Кто лишь зѣвъ оныхъ овоцѣвъ, дѣставъ сыяну бѣгунку, котра ообѣла переѣмѣлилася въ холеру. Одинъ ученикъ, що зѣвъ опорото такихъ брооквиннѣ, померъ же того самого дня. Одинъ знову кравецъ зѣвѣвши отуденой воловныи оцѣбудою дѣставъ заразъ холеру и померъ такожъ. Въ Маровліи якъ и въ Тулонѣ приказала рада санитарна розкадати на передѣлѣтьяхъ великій огнѣ, чтобы оимъ опоооомъ очистити воздухъ. Сѣтъ то оносѣвъ, котрый практикувався подчасъ заразъ въ XVII столѣтѣ, котрый однакже не приносилъ жадной користи, хила лишь ту, що народъ залаканный успокоюєсь трохи, коли видить, що робится щось для его здоровья. Не меншій переполохъ наставъ такожъ и въ Парижѣ. Посла офіціальныхъ вѣстей въ Парижъ не было нѣ одного олучаю холеры; все, що доси розказувано, есть неправдою. (Межи иншимъ розѣвилася такожь была поголооска, що министеръ Ферри занедужавъ на холеру; Ферри вправдѣ занедужавъ бувъ, але не на холеру и маєся вже теперъ лѣпше). Въ Парижѣ боится однакже, щобъ не занесли оуды холеру утѣкаючій зъ Тулону; доси выхало зъ-отѣи 10.000 людей. Въ италіянскѣмъ пограничѣмъ мѣстѣ Вентимілія занедужавъ на холеру якійсь молодой чоловікъ, що прійхавъ зъ Тулону; его занесено до шпиталю и зовѣмъ тамъ изолировано. Говорять такожъ, що мавъ появлятья одинъ олучай холеры въ Барселонѣ въ Испаніи. Въ Римѣ, Терстѣ, Вѣднѣ и

Буда-Пештѣ заведено вже якъ найострѣйшій средотва осторожности. Войскій корабель, що приходить до Теругу зъ прѣстаней поудеиои Франціи або Альгиру, мусятъ отбути 10-днѣвній карантану, хочъ-бы на нѣмъ и все были здоровы; въ нѣшомъ олучаю карантана назначена на 20 дѣвъ. До Пешту заказано привозити зъ Франціи, Альгиру, Марокко, Триполиа и Бингу войску одѣжъ, бѣлье, старій ливны, шматы и т. п. Въ Римѣ будуть мусѣли все францускій подорожній перебувати черезъ три днѣ подѣ шатромъ передъ мѣстоми.

— Дръ Ю. Пелешъ выдавъ въ заступствѣ Преосв. еп. Сильвестра такой окружникъ: „І. 2012. Щобы на будущее усунути несправильные съ шкодою спомогающюго фонда для свящ. вѣдовъ и сирѣтъ львѣвской архіепископш уплачуванье войскахъ датковѣвъ на згаданный фондъ, рѣшивъ митр. Ординаріятъ, на подѣставѣ ново-затвержденныхъ статутѣвъ товариства, не помѣщати на приходы тыхъ убѣгательствъ, котры залащуются съ уплатами належачихъ датковѣвъ, якъ звѣчайныхъ такъ и надзвычайныхъ, до згаданого фонда, если не выкажутъ выразнымъ призовленьемъ на оспаты ратальній и точнымъ осплачуваньемъ ратъ. Призовленье на оспаты ратями буде удѣляти митр. консисторія лишь въ такихъ олучахъ, де невозможно правильное плаченя буде достаточно оправдана. Кортше або познѣйше осплачуванье звѣчайныхъ датковѣвъ за текучий часъ — не подпадає строгости сѣи постановы.“

— П. Шинеръ, директоръ галицкихъ почтъ и телеграфѣвъ, именованій тайнымъ совѣтникомъ.

— Въ Должанцѣ, подѣ Тернополемъ, открыто дня 3 (15) черня читальню, до котрой заснованя наиболѣше причиняєся п. Федоръ Садовскій, тамошній майстеръ столарскій. Мимо скоты збралосъ въ умаеиой остолаѣ О. Дм. Лучаковского значне число мѣщаньскыхъ господарѣвъ и господинѣвъ и замѣщаньскыхъ оубѣвъ, а такожъ прійбули на се торжество о. деканъ Ф. Бачинскій зъ Козлова, о. Левничій зъ Плотычи, о. Величковскій зъ Покропивны, Дръ В. Лучаковский и Р. Бачинскій зъ Тернополя и отпоручники тернопольской еиѣи „Провѣтъ“ проф. Ол. Барвнѣвскій и И. Лошневъ. Зборы открывъ въ заступствѣ старенького приходника горячою промовою о. Величковскій, предтавивши згрожденнымъ цѣль читальнѣ и заохотивши ихъ до члененои участи. Оттакъ п. И. Л. розказавъ про долю рускихъ селянъ отъ часѣвъ княжихъ ажъ до нинѣ, а проф. В. оповѣвъ, якъ инші народы доходятъ до гараду черезъ оспѣлки пощичкой, товариства промыслового-господарскій и т. п., та указавъ для прійѣру на Карѣвъ, Чеснакъ, Глубѣчокъ великій, якъ тамъ люде влакою помочи, тверезостію, ошадностію, касами пощичковыми подносятся зъ упадку, и подавъ гостинецъ въ книжочкахъ для молодой читальнѣ присланный отъ товариства „Провѣта“ зѣ Львова, за що все члены сердечно дякували. Наконєць дръ Л. заохотивъ присутныхъ, чтобы вытревали на дорожѣ, котру собѣ выбрали, а то гды певно дождутся щастя для себе и своихъ роднѣвъ, и зложивъ въ дарѣ 2 зр. для читальнѣ на предплату „Ватѣковѣщаны“. Потѣмъ приступлено до выбору выдѣлу и выбрано головою о. Дм. Лучаковского, заступникомъ головои Федора Садовского, секретаремъ Людвика Назаркевича, учителя, бібліотекаремъ Васоля Букшваного, касіеромъ Романа Москалика, а заступниками Михайла Рачиньского и Назарка Вѣвчарникова. Вкладку рѣчну установлено 50 кр., а читальню пріймѣнено въ канцеляріи громадской. Читальня вписалосъ въ члены тов. „Провѣта“ и постановила предлащити кѣлька часописей. Доси вписалосъ около 40 членѣвъ. — По выборѣ выдѣлу отчитавъ п. Садовскій привѣтній поэмъ, якій наосѣл на се торжество отъ читальнѣ зъ Курковецъ, Куровець и Глубѣчка великого, котры зборъ прійавъ грѣмкими оспесками. Сѣбѣна вечера, при котрой вношено волякй здоровья и промовы, была нагляднымъ доказомъ, що народъ нашъ покидає давній овио зборища по корчмахъ та иншихъ подобныхъ мѣщаньскыхъ, потягаючихъ народъ въ пропасть моральную и материальную, а устроює собѣ намѣтъ того торжества и празники оспѣлнѣ, на котрыхъ ведоєя розумна бесѣда про народній справы. Дай Боже, щобъ и инші громады шли за тымъ прійѣромъ!

— П. Венедиктеи Площаньскому, редакторови „Слова“, скончивлася вчера печеромъ 5-мѣсячна кара вязницѣвъ и сегодня находится вже на волѣ. О. Наумовичъ має пробути въ вязницѣ ще два мѣсяцѣ. О. Наумовичъ почавъ о мѣбѣлѣ швидше, якъ п. Площаньскій, отовдужувати овою 8-мѣсячну кару.

— Роботы коло желѣзницѣвъ зъ Стрыя до Муинчаа оуть теперъ въ повнѣмъ ходѣ. Спровадженій Итаціаннѣвъ и Угры працюють коло будовы тунелю въ Синевѣдоку и Лавочнѣмъ. Желѣзниця тая буде мати стациі въ Галичинѣ: Дулябы, Конюховѣ, Горне, Любнѣцѣ, Стенава, Синевѣдоко вѣше и нѣше, Сколье, Грѣбнѣне, Славоно, Лавочне (тунель 2500 метрѣвъ) и Оперецъ.

— Електрично освѣтленій дои оь котры театры: Бернскій (моравскій) теперъ 900 лампами оьмъ лищитовада 1882 р., театръ Вѣгонъ въ Востонѣ 650 лампами отъ грудня 1882 р., резиденцѣвскій театръ въ Монахиѣмъ 750 лампами, королевскій театръ въ Штутгартѣ 500 лампами, народній театръ въ Празѣ 1600 лампами, театръ Манционѣ въ Римѣ 280 лампами и врѣштѣ театръ Скалы въ Мѣдолянѣ 3000 лампами отъ грудня 1883 р.

— Станьчидские „вѣру“. Краковскій „Przegląd literacki i artystyczny“ подає слѣдуюче дотешне вѣроповѣданье обывателя, належачюго до сторонничества отаньчидьского, котре ту наводимо: „Wierzę w Pawła Popiela wszechmogącego, stwórcy i stańchidzkiego i w Stanisława Tarnowskiego syna jego jedynego, hrabiego i pana naszego, który się

роczął ze Stanisława Koźmiana, narodził się z Aleksandra Wielopolskiego, umęczon pod Tadeuszem Romanowiczem, ukrzyżowan, umarli ale nie pogrzebion. Wstąpił do piekieł (po drodze mu było), trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił do „Czasu“, siedzi na prawicy Pawła Popiela, ojca wszechmogącego, stamtąd przyjdzie kadzić żywym i umarłym. Wierzę w Stanisława Koźmiana, Święty „Czas“ powszechny, w „Baranów“ obcowanie, schweiggeldów odpuszczenie, głupstwa zmartwychwstanie; szwindel wieczny. Amen.

Вѣсти Алархіяльні.

Зъ Алархіи Львівскои.

На конкурсъ розписанъ: 1) Парохія Лука мала, дек. окарлатого, надана приватного; 2) капеляні Якубівка, дек. жудьского, надана приват.; 3) капел. Гумениць, дек. ширецкого, надана приват. Речинець подаватися на всі ті три посады до 21 к. серпня 1884.

Совѣтникомъ съ правомъ ношеня одежи крылошанской и експозиторій именованый о. Мих. Заревичъ, парохъ зъ Рожнева.

Отпустку на 8 недѣль на купелѣхъ получить о. Іосифъ Тиховичъ, парохъ зъ Хлѣбичина львівско.

Завѣдательство капел. Хомяківки (по смерти о. Павла Майковско) надано ех сургендо о. Володимру Козѣрвскому зъ Марковецъ.

Митр. консисторія вставляея до президія ц. к. намѣстництва о згоду на каноничну инстиутцію для оо. 1) Волод. Гляньского на Подмастурь и 2) Леонтія Копертинского на Супрапѣвку, дек. збаражского.

Зъ Елархіи Перемыскои.

Отпустку для поратования здоровья получить о. Левъ Кмицикевичъ парохъ Малювокои Волѣ.

Въ пропозицію: На парохію Завадѣвъ, дек. яворѣского, приняты оо. І. Ів. Гинилевичъ зъ Выкотъ, П. Іосифъ Рейнарвичъ зъ Манастыря, П. Юл. Низовый зъ Яворова, 4. Юл. Волошиневичъ зъ Середиць, 5. Левъ Папшъ зъ Тулиголовъ, 6. Левъ Лазуркевичъ зъ Бенкови Вишнѣ, 7. Викторъ Крвачивъ зъ Залуза, 8. Ілярій Куцѣль зъ Ялогово, 9. Мих. Калимонъ зъ Манастыря, 10. Ів. Козакъ зъ Сѣнявки. — На парохію Чертежъ, дек. сяноцького оо. І. Ів. Копыстлякой зъ Красной, П. Ів. Роняцій зъ Липы, П. Ів. Крыничій зъ Сеньковои Волѣ, 4. Волод. Бѣрецій зъ Радошиць, 5. Дрѣ Іосифъ Черлючакевичъ зъ Кракова, 6. Вас. Коцыловскій зъ Харинки, 7. Андр. Габлия зъ Тыравы сольнои, 8. Іосифъ Федоновичъ зъ Липока, 9. Мих. Венгровичъ зъ Улазова, 10. Емил. Горничій зъ Барыча, 11. Левъ Сембратовичъ зъ Дошницѣ, 12. Ник. Боберскій зъ Злоцького, 13. Ів. Парилевичъ зъ Ростоки великои. — На парохію Бахуръ, дек. бѣрчанского, о. Іосифъ Мащакъ тамошний завѣдатель. — На капелянію Болестрашиць, дек. перемиського, о. Ник. Вишневиць, тамошний завѣдатель. — На парохію Немирѣвъ, дек. любачѣвского о. Ів. Кобрякъ, сотрудинкъ архикатедральний.

Удѣлите отъ испитку конкурсового для получения бенефиція получили оо. 1. Юл. Плятекъ, капелянъ въ Татаряхъ, 2. Викт. Мазикевичъ, парохъ въ Денискахъ, 3. Вас. Лебедьскій, парохъ въ Германовичахъ, 4. Емил. Бачинскій, парохъ въ Маковѣй, 5. Емил. Грушкевичъ, парохъ Наконечного, 6. Ант. Волосъ, парохъ въ Прилбичахъ.

Отпустку отъ душпаствирства для поратования здоровья получили оо. 1. Викторъ Кивервичъ зъ Жапалова, деканъ олешицькій а заступничтво въ веденю дѣлъ деканальныхъ поручено о. Івану Ванковичу, мѣстодекану; 2. Левъ Кмицикевичъ зъ Малювокои Волѣ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Аполонъ Прачковскій, монахъ Ч. св. Василія вел. упокованъ 8 (20) червня въ гошовѣскомъ монастыри на „Ясній Горѣ“, въ 83 роцѣ житя, а 50 свѣтчанья. Бувъ отъ своего часу звѣстнымъ екзаменованымъ профессоромъ нѣмецкого языка въ гимназіи бучацькои и яко выслуженый профессоръ получивъ бувъ чинъ игумена въ Краснопуцѣ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Халосна комисија“, оповѣданье Ивана Франка, друковане сего року въ львівскои „Зорѣ“, дочекалося вже перекладу на польскій языкъ и появилось въ фейлетонѣ послѣднего (26) числа варшавскои „Правды“. Перекладъ дуже удачный и за-дѣя того характеристичній цѣхи оригиналу майже вповнѣ задержаній.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Станъ засѣданъ въ вѣсходній Галичинѣ. Страшна повѣнь, о котрой звѣстно нашимъ читателямъ такъ зъ описей въ „Дѣлѣ“ якъ и зъ другихъ часописей, задала нашимъ землякамъ тяжкій ударъ. Вода забрала або вымулила до гла сѣно зъ сѣножатей, збѣже зъ поля и лишила по собѣ страшне спустошенье. Всѣ околѣцѣ надъ Днѣстромъ и Сяномъ и ихъ допльвами а по части и околѣцѣ надъ Прутомъ дѣзнали великои шкоды. Черезъ неввычайній зливъ дѣзнали шкоды навѣтъ тѣ околѣцѣ, де повѣни зовѣмъ не було. Пшеницѣ и ячмена повывгали майже всюды такъ, що въ дуже многихъ сторонахъ можна оподѣвативо ледве третей части збѣрки. Крѣмъ сего ще въ некоторыхъ сторонахъ спали сильній грады и нарѣбили такожъ не мало шкоды. Такъ вдовжъ Сяну

коло Сѣнявы, въ сторонахъ Жовквы, Кулакова и Рудокъ. Дня 12 червня впавъ градъ такожъ на пограничю чортковскои и теревельского повѣтовъ коло Скоморова и Бачковецъ и нарѣбивъ не мало шкоды. Дня 15 червня бувъ градъ знову въ Скварявѣ коло Золочева и нарѣбивъ много шкоды особливо на поляхъ сельскихыхъ въ Скварявѣ; въ недалекѣмъ Книжху шкода була вже менша. Въ подованѣ червня передѣтала въ многихъ сторонахъ т. зв. „шклярка“ або „водна панна“ котру зъ разу всѣ уважали за саранчу. Комаха ся не має однакѣмъ нічого сѣдльного отъ саранчою и не есть шкодливою, противно она ставѣ пожиточно выловлюючи въ воздухѣ всѣякія шкодливыя комихъ якъ многі овады, мотыль и т. п. — Рѣпка зъ де не дѣткнула его повѣнь, держится добре. Пшениця по большои части черезъ зливы вылягла. Въ Золочѣвскомъ кинулась ржа въ многихъ мѣсяцяхъ. Банатка вже оя высипала. Жито ранне лѣмше; познѣйше такожъ поуравилося, але слота и вѣтры зничили въ многихъ мѣсяцяхъ цвѣтъ, черезъ що колосье шерbate. Ячмена по злывахъ повывгали, познѣйшій держатся лѣмше. Коло Рудокъ подѣдае его червакъ. Овесъ майже всюды добрый. Горохъ не конче удался. Бѣбъ и бобикъ добры. Гречка доперва сходитъ; переважно хороша. Выка майже дуже добра. Кукуруза дуже бураномъ позарастала; до поляня треба багато робѣтника; на раннѣйшу въ загалѣ выгяды добры. Конюшина почалась косятися, покосы буйній и добры. Мѣшанка добра. Ленъ дуже хороши; конопля такожъ. Картофлѣ добре посходили. Бураки по большои части мизерній, позарастали бурянами, въ Золочѣвскомъ и коло Рудокъ мушка зѣбла. Розсады капустаи приймалися добре. Хмѣль всюды хороши. Цѣна иде въ гору; въ послѣднихъ часахъ плачено по 150 зр. за сотнаръ. Кто скорше продавъ, стративъ. Гютюнъ въ Борщевскомъ и Коломыйскомъ середній. — Сѣножати мало дадутъ сѣна, хочъ по дощахъ трава поправилась; де була повѣнь, сѣножати зовѣмъ замуленъ. — Роботы дорожшій и що разъ труднѣйше о робѣтника имено о лѣшого де поля и подгортваня картофель...

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. З. П. въ Турю. Замовленій ноты выслали мы ще 19 червня за послѣдлатою (18 зр. 85 кр.) на адресу о. Василя Салагуба въ Устрикахъ, и до нынѣ не одержали ще зворота грошей. Жадану „Правду“ и „Проовѣди“ вышлемо небавомъ. Про иллюстроване выданье Шевченка дальшихъ вѣстей не маемо. — Вп. О. С. въ Станиславовъ. Предплата Ваша кончится 30 червня; за инсератъ приѣде 1 зр.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ 1009 (55-?) поручае Специальности и универсальній средства французскій и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуваній.

(Надѣслане.)

Пынь, коли папѣросы чимъ разъ больше починають уживатися, треба якъ найбільше раджувати купцямъ, щобъ якъ найбільшу звертали увагу на якѣбъ папѣросови бибулки. Наколи бибулка не добра, то и зъ найлѣшого тютюну не можна зробити доброго папѣроса. Жадна папѣросова бибулка не дае такъ певной гарантіи за абсолютну чистоту и пекшодливѣсть якъ французскій фабрикатъ „Le Houblon“ Cawley-a въ Henry-go въ Парижѣ — Найдокладнѣйше показуея се зъ хемичныхъ розслѣдѣвъ, якъ робили профессору др. J. J. Pohl, E. Ludwig и E. Lippmann (вѣ въ Вѣднѣ). Результатъ еси анализы зложилъ сѣ панове въ урядово подтвержденій сертификатъ слѣдующого содержания: **Свѣдѣнтя:** — Подписаній заявляютъ симъ на подѣставѣ точно ними предпринятого розслѣду, що папѣросова бибулка походяча зъ фабрики папѣросовыхъ бибулокъ пана Cawley-a въ Henry-go въ Парижѣ „Le Houblon“ есть знаменитой якости, зовѣмъ вѣльна отъ всякихъ чужихъ частей складовыхъ, особливо вѣльна отъ всякихъ здоровю шкодливыхъ матерій. Вѣднѣ дня 24 мая 1884. Подпис. др. J. J. Pohl, звич. публ. профессоръ хемичной технологи при ц. к. техничьной академіи; подпис. др. E. Lippmann, назв. публ. профессоръ хеміи при вѣднѣскомъ университетѣ; др. E. Ludwig, ц. к. публ. профессоръ медицинскои хеміи при вѣднѣскомъ университетѣ. (Тожесамѣтъ повысшихъ подписѣвъ подтверждена др. J. Hoffmann-омъ, ц. к. нотаремъ въ Вѣднѣ. Повысше свѣдѣнтя подписане и затверджено ч. к. министромъ отъ зрѣраничякъ и французскимъ посольствомъ у Вѣднѣ дня 28 мая 1884.)

Кава зелена здорове верно по 7 зр. 60 кр. за 5 кил. (въ тонкѣмъ ворочку) вразъ съ опакowaniem и пересылкою почтовою якъ довго стане запасу. (Весь запасъ теперѣшний 1500 кил.)

Шварцъ безъ витріюлю въ коробкахъ деревяныхъ по 1 1/2, 2, 3, 4 кр. „ „ „ точеныхъ по 5, 6, 10, 22 кр. (одинъ фунтъ) въ блишанкахъ по 5, 10, 15, 20 кр.

Ваги децимальній (до высилки впрѣтъ зъ фабрики) на 10 20 50 100 150 200 250 кил. по 7 1/2 8 1/2 10 13 15 20 26 зр. крѣмъ транспорту зъ Вѣднѣ

Повысші и инші товары поручае **НАРОДНА ТОРГОВЛЯ** у Львовѣ.

Складъ и робѣтня ЗИГАРКѠВЪ
М. СКУРЕКЪ
зигармистръ
улиця Сикстука ч. 1.
Дешева а солидна робота.
За добрый матеріалъ и хѣдъ зигаркѠвъ гарантуеся.
1127 (1—3)

„СТАТУТЪ ЧИТАЛЬНЪ“
вразъ съ
подаемъ до ц. к. Намѣстництва
выдало товариство „Просвѣта“ и продае по слѣдующихъ цѣнахъ: 5 примѣрковъ СтатутѠвъ и 1 примѣр. подана до ц. к. Намѣстництва (безъ пересылки почт.) 20 кр.
Товариство „Просвѣта“
ул. Скарѣвска ч. 2.

Учитель старшій мѣскои школы Русинъ, съ довголѣтною практикою, глядитъ лекціи на часъ вакацій въ здоровой горскѠи окрестности.
Близшій вѣсти въ редакціи „Дѣла“.
1125 (1—1)

„ВЪ ОБОРОНѠ ЧЕСТИ“, повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая стоитъ въ оригиналѣ нѣмецкомъ 8 зр. 40 кр.)
Дѣстати можна въ Администраціи „Дѣла“.

Учителька съ квалификаціею, съ кѣлька найцѣлѣбною практикою, може снѣяти посаду на селѣ або яко корепетиторка на часъ вакацій або на часъ необмеженный. Може научати языка нѣмецкого, гры на фортеянѣ, граматикально французского языка; хлопѣвъ пригоровле до школъ нормальныхъ и здае съ ними испиты, а дѣвчатамъ удѣляе и высшой науки. (3—3)

5000 останкѠвъ сукна (3 до 4 метры) у всѣхъ краскахъ, на одяги мужескій, на загортки, жѣвчій мантлѣ отъ дощу, на жѣвчій плащѣ — розсылае за послѣдлатою за останокъ по 5 гульд.
L. Storch, Brünn.
Останки не до вподобы принимаея назадъ. Вѣбрѣ выслаются по присланю 10-крейцаренои марки.
1061-14-52

„Скошеный цвѣтъ“ образокъ зъ галицького житя
Василя Барвѣнка.
Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійскои.

Поручаю ласкавымъ згляданъ СВОЮ РОБѠТНЮ МУЖЕСКОГО И ДАМСКОГО ОБУВАНЬ
отъ заявленемъ, що старатъсѣ буду якъ точностю, такъ и умѣренными цѣнами, самую лучшую робѠту и лучшими матеріалами якъ изъ шкѠръ краевыхъ такъ и заграничныхъ всѣхъ вдоволити.
П. Венжовскій
Членъ руского ремѣсничого товариства „Дѣла“ при ул. высшій Орменскій ч. 21.

„МЕРТВІ ДУШЪ“
гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Выдавничтва“ (278 стр.) рѠнъ великои 8-ки).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигійскои.

Найбѣольшій складъ нотъ до граня и до спѣву НА ПРОДАЖЪ И ДО ПОЖИЧАНЯ. НАЙСВѢЖЪЙШІЙ НОВОСТИ въ Читальни
ГУБРИНОВИЧА и ШМІДТА
1004 13--24 по дѣ зарядомъ **К. ВІЛЬДА** во Львовѣ, уллиця Академична ч. 3.

100 уліѣвъ рамовыхъ, футрованныхъ и лякерowanych въ добротѣ станѣхъ набути можна по цѣнѣ 1 зр. а. в. за штуку.
Близша вѣдомѣсть у проф. школы реальной Чепельского въ СтаниславѠвѣ.
1126 1—1

Складъ фабричный красокъ, лякерѠвъ, помостѠвъ, дуктѠвъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріалами
ГИБНЕРА и ГАНКЕ
1104 (45—?) во Львовѣ, Ринокъ поручае
Краски оліѣйній зовѣмъ готові до ужитку, до мальованя дверей, оконъ, помостѠвъ, дахѠвъ, домѠвъ, осгородовыхъ знарядѠвъ и господарскихъ, знарядѠвъ рѠльничихъ и т. д.
КРАСКИ оліѣино-лякеровой и бурштиново-лякеровой масу до запусканя помостѠвъ власного виробу, найлѣшого рода лякеръ до помостѠвъ, лякеръ до школьныхъ таблицъ найдобрѣйшій
лякеры повозовій правдивій английскій въ фабрикѣ Wilkinson, New-wood и Clark въ Лондонѣ, **всякого рода лякеры до робѠтъ внутрѣшнихъ, вышнихъ, деревя, жезельовъ и шкѠръ.**
Краски сухій войкіи роды: анилинѠвъ, до красеня яещъ „ „ матерій, друкарскій, бронзы (золотый порошокъ), золото въ аркушахъ, рѠстинній въ плѣнѣ, для переплетничѠвъ, тушовій акварелевій въ гузничкахъ и лѣсочкахъ, акварелевій войкіи въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальованя порцеланъ, оліѣинъ въ трубочкахъ до робѠтъ артистичныхъ.
Средства до ретушованя, оліѣинъ и верхникомъ до робѠтъ артистичныхъ, пензлѣ, малярскій полотно, палеты сталогоги и войкіи приборы до мальованя и рисованя.
Артикулы для фѠльваркѠвъ: Смаровидо до жѣлѣзныхъ осей, олива до машинъ, теръ газовой, цементъ и гипсъ, китъ, асфальтъ, антимоніумъ, карболовий квасъ и другіи средства дезинфекцій
Приряды павичий: Шпунты и чѠпы до бѠчекъ, корки до бутылѠкъ, капелѣ до бутылѠкъ, маеса до лѣкованя бутылѠкъ, машины до коркованя бутылѠкъ, „ „ бѠчекъ, тирбушовны, „ „ бѠчекъ, машины до мытѣ вѣлошѠвъ, пыпы до бѠчекъ.
Артикулы гумовій: книжки гумовій до галу и до стѠловъ, воды, вина, пива, квасу, пыпы, пыпы и пр.
простирала гумовій: Пасы до машинъ и моетельныя лѣвшихъ шкѠръ бѣльничихъ машинъ.
Гурты до машинъ, вузъ каміонъ, Руры цинови и оловни. ШрѠтъ, ѣлѠти и кулѣ.
Порошокъ на комахъ и мулѣ, тѣсто на комахъ, камѠра и порошкъ для Артикулы тоалетной, мыла тоалетнаго, Extrait d'odeur, Eau de Cologne, лѣйки и помады.
Лѣкъ до печатаня. Чорнило до писаня, до гравированя, червоное, сине, чорное, до вышиваня и автографичное.
Краски до печатокъ, гуза и перо розпушениыя.
Китъ до скла и переплетаня.
Смаровило непромакающій шкѠру.
Смаровило на коньякъ съ бѠмъ ужитку.
Товизъ до оружія. Лякеры до чѠбитѣ хоршій, пыпы и мѣлѣйшій.
Чорнило до шкѠръ. Лякеры до консервованя шкѠръ.
Все по найдѣшевѣйшій цѣнѣ.
Цѣнники спеціалій на жаданіи въ „Дѣла“ и francs.
При замовленяхъ за прѣдплатою просятъ о присылкѣ каталога, котра выстарѣла-бы тою цѣною тамъ и назадъ комѠтъ прислать на случай негоднѠваня посылкѠвъ.
Отъ осени року 1884 збудѣ снѣмъ домѣ Ринокъ ч. 1.